

π. Χ. αιώνας, πλάνης και άνέστιος. Οί στίχοι του είναι πλήρεις θλίψεως και ένίοτε έξικινούνται εις ύπέρροχον τέχνην όταν ή μούσα του επικαλείται τήν ανάμνησιν τών διδασκάλων του. Η φιλοσοφία του είναι ή φιλοσοφία τών χρόνων του· έπίστευεν εις τó άνκλόφευκτον πεπρωμένον. Η μετάφρασις είναι ώραία και μολονότι δέν γνωρίζω τó πρωτότυπον, τήν νομίζω καλήν και πιστήν. Δύναται νά θεωρηθῆ ώς νέον έργον έρχόμενον νά πλουτίσῃ τήν συλλογήν τών έργων τῆς έλληνικῆς αρχαιότητος.

Τó φίλημα έν Ελλάδι υπό *Bagneux de Villeneuve*. Είναι ή ιστορία τού φίληματος διά μέσου τών αίωνων. Είς προηγούμενον βιβλίον του ó συγγραφεύς αφηγήθη τήν ιστορίαν τού φίληματος έν Αιγύπτω και Βαβυλωνία. Με φράσεις έλαφράς, τās όποιās θ' άπεδοκίμαζεν ή ύπερβολική ήθική τού κ. *Berenger* τού σεμνοτύπου γερουσιαστού, τó έργον τούτο προδίδει βαθείαν πολυμαθειαν. Είναι ή αγάπη τών μεγάλων έταιρών τῆς έλληνικῆς αρχαιότητος, τήν όποιαν μάς αποκλύπτει ó συγγραφεύς τού φίληματος. Η Άσπασία και ή Φρύνη άποκαλύπτονται πρό ήμών.

Κράτης· μυθιστόρημα άθηναικών ήθών υπό Γάστωνος *Dumestre*. Ωραϊον και είλικρινές βιβλίον, εις τó όποϊον ή ψυχή τού συγγραφείως προχωρεϊ άχαλίνωτος. Ο συγγραφεύς δέν ήθέλησε, καθώς τόσοι άλλοι, νά μιμηθῆ τήν Άφροδίτην τού Πέτρου *Louys*, ήθέλησε νά μείνῃ πρωτότυπος και τó κατώρθωσε.

Είς τó έργον τούτο μάς άποκαλύπτονται αϊ Άθήναι, ώς έν λαμπρόν σύμβολον μιās νέας και ζωντανῆς πόλεως, εις τήν όποιαν όλος ó κόσμος άντικατοπτρίζεται.

Ο κ. *L. Thomas* είναι άκούραστος. Έδημοσίευσε μιαν ώραϊαν μελέτην περι τῆς ασθeneϊας και τού θανάτου τού Γκνύ δέ Μωπασσάν. Έργώριστα τόν Μωπασσάν εις τού Ζολά κατá τó 1890 εις μιαν άπό τās άξιομνημονεύτους έσπερίδας τού Μεδάν και έδοκίμασα βαθείαν συμπάθειαν διά τόν συγγραφέα τού «Καλού φίλου». Ο άνοικτός, χαρούμενος χαρακτήρ του με ήχημαλώτισεν. Ηγάπων τó είλικρινές βλέμμα του όπερ έπροσηλούτο διαπεραστικόν, και ή όμιλία του με έμάγευε πλήρης καλωσύνης. Τó βιβλίον τού κ. *Thomas* μ' έκαμε νά ζήσω δι' όλίγας στιγμάς πλησίον τού Διδασκάλου τόν όποϊον τόσον έλάτρευα και όστις τόσον μ' έβοήθησε διά τών συμβουλών του. Θα ένθυμούμαι πάντοτε τούς ένθαρρυντικούς του λόγους: «Έργάζου, μου έλεγε, διότι κάτι καλόν ύπάρχει μέσα σου, μη αφήσης νά σε άποθαρρύνουν, είσθαι νέος και ή κριτική είναι μιá γρηά όπου θέλει νά τήν κολακεύει κανείς όταν δέν ήμπορεί νά τήν δεσπόζῃ». Ηδυνάμην διά μακρών νά όμιλήσω περι τού Μωπασσάν, αλλά ή ανάμνησίς του μένει άκόμη ζωηρά εις τó πνεύμα μου.

Η κυρία *Liane de Rougy* περι τῆς όποιās τόσοσ λόγος έγένετο, άνηγγέλη δέ και ó γαμος τῆς όστις κατόπιν διεψεύσθη, έδημοσίευσε τó μυθιστόρημα *Uvee Lester*. Τῆς συγγραφείως ταύτης έγνωρίζα τó έργον «Σαπορικός έρωσ», δημοσιευθέν εις τās εκδόσεις τῆς «*Plume*», τó όποϊον χωρίς νά είναι περιφημον δέν ήτο άσχημον· έν τούτοις δέν έπιθυμώ νά έμβαθύνω εις τήν θεωρίαν του. Οσον άφορᾷ τήν «*Uvee Lester*» είναι μιá μελέτη άπλή και ώραία, έχει δέ ως ύπόθεσιν μιαν νεαράν άμερικανίδα ήτις έξυπνᾷ εις τó αίσθημα τῆς ζωῆς. Η συγγραφεύς προητοίμασεν τεχνηέντως τó ξύπνημα τούτο.

Αναφέρω προς τούτοις: *Le Replos Vert* υπό Μαυρικίου δέ Βαλλέφ. *L' Esclavage* τού *Mary Florian* *Le Divin moment* τού *O. Ancor*. *Printemps* τού *Georges D'Esparbes*, περι τών όποϊων θά γράψω εις προσεχῆ άνταπόκρισιν.

Παρισιον

ARY RENÉ D'YVERMONT

ΣΚΕΥΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΝΑΝ

Η Παρισινή «*Matin*» άνεκάλυψε μερικά ψήγματα τού πνευματικού χουσοϋ, τόν όποϊον αφήμεν ó Πενάν. Είνε μιá στήλη άνεκδότων σκέψεων τού μεγάλου σκεπτικιστοϋ, εκ τών όποϊων μεταφέρομεν τινάς.

** Οί μεγάλοι άνδρες τῆς ιστορίας σπανίως ύπῆρξαν και μεγάλα πνεύματα.

** Τα όνειρα εξάπτουν τήν σκέψιν τῆς ήμέρας. Είνε άληθείς σύμβουλοι τού ανθρωπου εις μερικās στιγμάς. Αί καλλίτεροι σκέψεις έρχονται έν όνειρω.

** Καρδιά συντετριμμένη αξίζει περισσότερον άπό θυσιάν.

** Τó εργάζεσθαι αναπαύει.

** Αγαπώμεν τόν τόπον όπου ύπῆρξαμεν πτωχοί.

** Ο πιστεύων εις τήν άθανασίαν τῆς ψυχῆς θά είνε πάντοτε ανώτερος τού μη πιστεϋόντος.

** Τó ανηθικώτερον δόγμα είνε ότι ή δυστυχία είνε τιμωρία.

